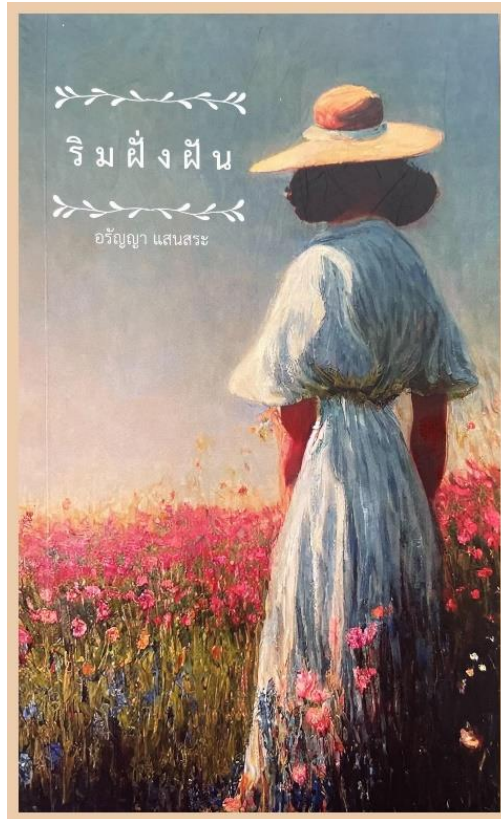

บทปริทัศน์หนังสือ
กวีนิพนธ์ “ริมฝั่งฝัน”
มากด้วยรัก เอื้ออาทร ความผูกพัน สร้างความหวัง สร้างความฝัน เพิ่มแรงบันดาลใจ
อิมธิรา โรจน์กิตติการ¹

“โลกในดวงตา” เป็นแนวคิดที่เน้นการมองโลกผ่านประสบการณ์และความรู้สึกของแต่ละบุคคล โดยเฉพาะการมองผ่านความรักที่มีต่อกันในครอบครัว เช่น ความรักของแม่ที่มีต่อลูก โดยผู้เขียนได้ถ่ายทอดความรัก ความเอื้ออาทรที่แม่มีต่อลูกน้อยได้อย่างอบอุ่นผ่าน ตัวอย่างบทกวี “สองมือสือรัก” (หน้า 26) ความว่า

สองมือสือสร้างทางแห่งรัก	พุ่มพริกเลี้ยงดูอยู่ไม่หาย
ถนอมดูแลใช้แค่กายทอสายสัมพันธ์อย่างมั่นคง	
สองมือเคยป้อนข้าวพาก้าวย่าง	ประคองเราไม่ห่างพลางเสริมส่ง
จับมือเขียน ก.ไก่ ให้บรรจง	ยังยืนยงงดงามในความรัก
สองมือที่โอบอุ้มคุ้มครองลูก	ด้วยพันผูกห่วงใยได้ประจักษ์
สองมือจึงยิ่งใหญ่ด้วยใจรักดี	และแน่นหนักปกป้องคุ้มครองเรา

¹ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ไม่ลืมมือน้อยบนหว่างหา	ไม่ลืมแววตาของวันเก่า
ไม่ลืมเสียงนุ่มเคยกล่อมเกล้า	ไม่ลืมรอยเท้าที่ก้าวเดิน
สองมือสื่อรักสลักจิต	สร้างชีวิตทอสายใยไม่ขาดเงิน
สร้างไอรุ่นจุนเจือรักเหลือเกิน	แม่เผชิญเรื่องราวใดไม่หวั่นเกรง
ด้วยสองมือสื่อสร้างอย่างฟ้าวาด	จิตรกรเปรี๊ยะปราดและกล้าแก่ง
คือสองมือธรรมดาพาบรรเลง	กลั่นบทเพลงแห่งชีวมามากำนัล

บทกวี “สองมือสื่อรัก” ได้สะท้อนให้เห็นความรักที่อบอุ่นจากสองมือแม่ ซึ่งไม่เพียงแต่สื่อถึงการเลี้ยงดูทางกายภาพ แต่ยังเป็นการสร้างสายสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและมั่นคง การอุทิศตนของแม่ทำให้ลูกได้รับความอบอุ่นและความรักอย่างไม่มีที่สิ้นสุด โดยการบรรยายว่ามือของแม่เคยป้อนข้าวและประคองลูกไว้ไม่ห่าง แสดงถึงความเอื้ออาทรที่แฝงอยู่ในทุกการกระทำ อีกทั้งแม่ยังเห็นผู้สร้างชีวิตให้กับลูก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการช่วยเหลือในการเรียนรู้และการเติบโต โดยการจับมือสอนเขียนอักษร “ก.ไก่” เป็นการส่งเสริมให้ลูกมีการศึกษาที่ดี และเป็นการสร้างพื้นฐานที่มั่นคงให้กับชีวิตของลูก การให้การสนับสนุนและการคอยดูแลของแม่ทำให้ลูกสามารถก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมั่นใจ และความผูกพันนี้จะนำไปสู่ความทรงจำและความผูกพันที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง ถือได้ว่าผู้เขียนได้แสดงความรู้สึกที่เต็มไปด้วยความรักและการผูกพันที่ไม่อาจลืมเลือน การสร้างชีวิตทั้งดงามและการให้ความอบอุ่นนั้นล้วนเกิดจากความรักที่มั่นคง

ความยิ่งใหญ่ของความรักที่แม่มีต่อลูก ด้วยการใช้ “สองมือ” จึงเป็นสัญลักษณ์ของความเอื้ออาทรและการปกป้องอย่างมั่นคง และสร้างชีวิตให้ลูกได้เติบโตในสภาพแวดล้อมที่อบอุ่นและปลอดภัย แม้ว่าจะมีอุปสรรคใดๆ มาเยือน ความรักของแม่จะยังคงอยู่เหนือสิ่งใดเสมอ นับเป็นการสร้างบทกวีแห่งชีวิตที่สวยงามและอบอุ่นอย่างแท้จริง

“ศรัทธาในดวงใจ” ผู้เขียนประพันธ์บทกวีที่ทำให้ผู้อ่านมีพลังกาย พลังใจในการสู้ชีวิต ดังบทกวี “ท้อแต่ไม่ถอย” (หน้า 106) ที่สะท้อนถึงการเผชิญหน้ากับความท้าทายและการไม่ยอมแพ้ในชีวิต โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่รู้สึกท้อถอยหรือเหนื่อยล้า อีกทั้งผู้เขียนได้สื่อสารข้อความที่มีพลังและเป็นแรงบันดาลใจให้กับผู้อ่าน ให้มีความเชื่อมั่นว่าความฝันและความหวังยังคงสามารถสร้างสรรคได้เสมอ

ตัวอย่างบทกวี “ตราบนโลกยังหมุนอยู่” (หน้า 147) ผู้เขียนได้ส่งพลังและกำลังใจในการสู้ชีวิตผ่านตัวหนังสือ โดยได้ถ่ายทอดพลังและกำลังใจในการดำรงชีวิตผ่านประสบการณ์ของความเหนื่อยล้าแต่มีความรักที่คอยเป็นแรงสนับสนุนในยามยากลำบาก ผู้เขียนชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการมีคนรักและความสัมพันธ์ที่ดีซึ่งช่วยให้เรามีกำลังใจในการต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ ความเป็น

เหนื่อยและล้ากายใจแต่ไหวอยู่	เพียงเพราะรู้ว่ามิใครให้หว่างหา
ใครคนหนึ่งรักผ่องแผ้วดุจแก้วตา	ใครบางคนล้นค่ากว่าดวงใจ
มีพลังเพราะรักหนุนให้อุ่นจิต	ห่มพลังลิขิตชีวิตใหม่
เรียกพลังมุ่งมั่นฝ่าฟันไป	พลังใดจะแกร่งเท่าใจเราเอง
ความเหนื่อยล้าความท้อพองหนไหว	ความสดใสควรริบสร้างอย่างกล้าแก่ง
รักจะสร้างใจใสใจครั้นเครง	รักจะแบ่งบานในใจทุกคน
ลุกขึ้นมาจากปลักเศร้าเงาอดีต	ลุกขึ้นขีดเขียนแรงใจให้เกิดผล
ลุกขึ้นสร้างแสงสว่างกลางใจตน	ลุกขึ้นดลสิ่งดีดีเกิดที่รัก

บทกวี “เหนื่อยกายแต่ใจยังไหวอยู่” ผู้เขียนได้แสดงให้เห็นถึงพลังแห่งความรักที่สามารถช่วยส่งเสริมให้เรายืนหยัดต่อสู้กับความยากลำบากในชีวิต โดยการมองโลกในแง่ดีและการลุกขึ้นสู้กับอุปสรรคจะนำไปสู่ความสุขและความสำเร็จในชีวิตอย่างมีความหมาย ความรักที่มั่นคงและกำลังใจจากคนรอบข้างคือสิ่งที่สำคัญที่สุดในการทำให้เราไม่หุ่ยถ่วงและสร้างสรรค์ชีวิตที่เต็มไปด้วยความหวังและความสุข

“ก้าวไปสู่ฝั่งฝัน” ผู้เขียนสะท้อนความหมายลึกซึ้งเกี่ยวกับการเดินทางชีวิตที่เต็มไปด้วยความฝันและความพยายามเพื่อไปให้ถึงฝั่งฝัน และสื่อให้เห็นถึงมุมมองและอารมณ์ต่าง ๆ อย่างลึกซึ้ง

บทกวี “ครึ่งทางระหว่างฝัน” (หน้า 186) บทนี้บรรยายถึงการเดินทางชีวิตที่อยู่ระหว่างทางสายกลาง แสดงถึงการทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเดินทางที่ต้องเผชิญทั้งความทุกข์และความสุข พร้อมทั้งคำถามถึงความพร้อมและการเลือกเส้นทางชีวิต การใช้สัญลักษณ์ของการเดินทางทำให้เห็นภาพของการเติบโตผ่านประสบการณ์ที่ได้พบปะ ถึงแม้จะพบเจออุปสรรคแต่การรักษาศรัทธาและความมุ่งมั่นคือกุญแจสำคัญในการเดินต่อไป

บทกวี “แลกด้วยวิริยะ” (หน้า 196) ในบทนี้สื่อถึงการแลกเปลี่ยนระหว่างความพยายามและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น การใช้คำว่า “วิริยะ” สื่อถึงความเพียรพยายามที่มีความหมายลึกซึ้งเกี่ยวกับการสร้างความสำเร็จผ่านการย้าเตือนว่าทุกความฝันต้องแลกด้วยความพยายามและความอดทน แม้ว่าจะมีอุปสรรคหรือความเจ็บปวดระหว่างทางก็สามารถต่อสู้ด้วยความ “วิริยะ” ได้เสมอ

บทกวี “เก็บรักและฝันส่วนใหม่” (หน้า 201) บทนี้พูดถึงการเก็บเกี่ยวความรักและความหวังในชีวิต เพื่อนำไปสู่วันใหม่ที่ดีขึ้น การบันทึกความทรงจำและความรู้สึกที่มีค่าเป็นการสะสมพลังสำหรับอนาคต ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความรักและมิตรภาพสามารถเป็นพลังสำคัญในการสร้างแรงบันดาลใจและความหวัง

บทกวี “เข้มทิศความฝัน” (หน้า 234) ในบทนี้ผู้เขียนแสดงให้เห็นถึงเข้มทิศในชีวิตที่นำทางไปสู่ความสุขและความสำเร็จ โดยการสร้างภาพลักษณ์ของการใช้ชีวิตอย่างมีความหมาย การรับรู้ถึงคุณค่าในสิ่งที่มีอยู่ การให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้คน ทำให้ชีวิตเต็มไปด้วยความสุขที่แท้จริงและความพอใจในสิ่งที่พึงกระทำ

อริยญา แสนสระ ได้เรียบร้อยบทกวีนิพนธ์ที่ทำให้ผู้อ่านได้รับพลังความรัก พลังแห่งความมุ่งมั่นและศรัทธาในการดำเนินชีวิต การเดินทางสู่ฝั่งฝันนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ด้วยการรักษาไว้ซึ่งความหวังและความรักที่อริยญาได้สะท้อนออกมาผ่านตัวอักษรนั้น สามารถทำให้เกิดพลังข้ามผ่านอุปสรรคและเดินต่อไปในเส้นทางที่ตั้งใจไว้ได้ อีกทั้ง อริยญา แสนสระยังได้ใช้การเดินทางของชีวิตเป็นสัญลักษณ์แห่งการสร้างสรรค์ผลงานกวีนิพนธ์เปี่ยมล้นไปด้วยความฝันที่นำทางไปสู่ความสำเร็จและความสุขในอนาคต